

това благополучіе шокмо зарадъ себе си; Или еда ли е такава царска милоссть и челолюбіе, шокмо зарадъ нихъ се пробудили въ душата на младаго но чадолюбиваго Ошца, Сулшана АБДУЛЪ МЕДЖИГА; Не воиспинну, защошо царската негова милосиъ не окружава еднише шокмо Грецы, но се просише и на насъ Болгаре, коишо равно съ нихъ исполняваме подданническише должности со всеко усердіе, со всека гошвносиъ и шочносшь. Но може да речашъ Грецыше, че ако дадеме на Болгареша да имашъ Архіереи ошъ своего рода, шо можашъ да заборавашъ должностите си, коихъ шо имашъ да ошдавашъ на державношо царшво, и че шокмо съ нихшо пазенѣ и насшояніе, содержавашъ се Болгареша въ признаніеша на подданнически свои должности, какшо е възможно и да са продували много плши на Царшвошо, безъ да се успыдашъ ошъ самы себе си, защошо Болгаріа ошъ самага време ошоманскаго завладѣніа, никогда не е покушавала се да сшари ошшупничесшво, даже ни въ еамо 1820 лѣшо когда шо ошшупи Греція, но паче сохранила е повѣреніеша и на самыше Тракійски Грецы, коишо бѣха на шурцыше въ големо сумиѣніе, и на край на найужасношо